

og miskundelig!“ Paa disse Steder genkendte Mikkelsen let baade Tanker og Udtryk fra sin Vens Tale. Saaledes i et Stykke som dette:

„Uden den urmenneskelige Udfoldelsesdrift, den selvskabende Kraft, der ytrer sig i Lidenskaben, den være nu vendt ud mod Virkelighedens eller ind mod Tankens eller op mod Drømmens Verden, og uden et stort, ja eventyrligt Mod til at ville sig selv i guddommelig Nøgenhed naaer Ingen til virkelig Frigjorthed. Derfor priser jeg mig lykkelig, at jeg har levet i en Tid, der kaldte paa denne Drift og styrkede dette Mod. Ellers var jeg bleven et halvfærdigt Menneske, en Sidenius, alle mine Dage.“

Eller et andet Sted:

„Kristi Liv og Historie lærer os i Virkeligheden intet ud over dette (som er en gammel Visdom), at der er kun eet, der overvinder Lidelsen, og det er Passionen.“

Paa et tredje Blad stod der:

„Ære være min Ungdoms store Drømme! Saa blev jeg dog en Verdenserobrer alligevel! Hvert Menneskes Sjæl er et selvstændigt Universum, hans Død en Verdensundergang i det smaa.“

Et Sted læste han disse Linjer:

„Aviserne meddeler idag, at Hr. Steiner er bleven udnævnt til Etatsraad. Hvordan? For et helt Liv, forspildt i Løgn og hæsblæsende Svindel — bare en Etatsraadstitel! Verden er en slet Betaler. Stakkels Hr. Steiner! Om De anede, hvor jeg i min Navnløshed føler mig kongelig fri og ukrænkelig, vilde De forstaa, at det var Dem, som blev den narrede. Men nu aner De det ikke og er glad. De lykønsker Dem selv og drikker stolt Deres Berømmelses Skaal i Champagne. Thi Naturen er rig, Naturen er viis og miskundelig.“

Et Sted stod der følgende under Overskriften „Om Gud“:

„Der tillægges Voltaire det Ord, at dersom Gud ikke var til, maatte man opfinde ham. Jeg finder mere Sandhed i Sætningen, naar den vendes om. Dersom der virkelig skulde være nogen Gud til, maa vi se at glemme ham, og dette ikke af Frygt for